

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 256. SZÁM

PÉNTEK, 1954 OKTÓBER 29.

ÁRA: 50 FILLÉR

MAI SZÁMUNKBÓL:

RADNÓTI-EMLEKÜNNEPÉLY SZEGEDEN

(3. oldal)

TANÁCSSTAGOT JELÖLTEK A BELVÁROS 17-ES KÖRZETÉBEN

(3. oldal)

MIERT MARADT EL A JELÖLŐGYÜLÉS A 8-AS KÖRZETBEN?

(3. oldal)

Alkotó munkára hívó szó

Végetért a Hazafias Népfrent Országos Kongresszusa és annak eseményei, az egész országban a jövőjének ígérete. Megyei küldött-ségünk tagjai úgy beszélnek a kongresszusról, mint életük nagy élményéről. Látták a népi egység impozáns megnyilvánulását és résztvettek az ország és a nép jövőjéért felelősséget érzők közös-akaratú tanácskozásán. Ne gondoljuk azonban, hogy ez a tanács-kozás csupán a küldöttekre volt ilyen hatással. Nem! Az ott fel-vetett eszmék és a hazafias erők összefogásának ténye meggyőzte a hitetlenkedőket is. Láthatták a népfrentösszefogás politikájának életrevalóságában kételkedők, hogy a Hazafias Népfrent alkalmas az ország valamennyi dolgozó rétegének egyesítésére és a töme-gekben rejlő alkotó készség kibontakoztatására. Ezért fordult a kongresszus tanácskozása végén felhívással a társadalomhoz — megyénk hazafias érzelmi lakosaihoz is!

Miről szól ez a felhívás?

Bevezetőjében összefoglalja s értékeli a felszabadulás utáni tíz év eredményeit. Kétségtelen tény, hogy a dolgozó nép egysége-vel, erejével érhetjük el azokat az eredményeket, melyek községe-inkben, városainkban fellelhetők. „...ma független, szabad or-szágban élünk, ... ma életerős, fejlődő, jövőjében bízó nemzet él a Duna-Tisza partján» — állapítja meg a felhívás. E szavakban ott találhatjuk az elmúlt esztendő derűs és harcos napjait, ne-héz erőfeszítéseit. Azt az időt, amikor éhezve, fáva, fizetség nél-kül, de a jövőben bizakodva dolgoztak a gyárak, a közlekedési utak és hidak helyreállításán a munkások. E rövid korszak tör-ténetéhez tartozik a parasztok földfoglalása, önálló gazdálkodásuk megkezdése, majd egyrésztüknek a közös gazdálkodás útjára lé-pése, továbbá a gyárak első versenymozgalmi. Az alkotó, a te-remtő munka korszaka ez! Tudjuk azonban azt is, hogy mindez nem ment simán. Voltak hibák, sőt súlyos hibák is. Elvesztett lá-tókörünkől a helyes irányok törvénye s az 1950—51—52-es évek-ben nem emelkedett, hanem csökkent a dolgozók életszínvonal-a.

De itt az új szakasz, itt a kormányprogram, melynek megvalósítása azt célozza, hogy hasonló hibákat ne kövessünk el, az ország anyagi erejével jobban gazdálkodjunk és a munkás, a paraszt, az értelmiségi, egyszerűen minden dolgozó életszínvonal-a emelkedjék. Ezért hangsúlyozza a felhívás is, hogy »...a kultú-szávaival élve, nem mondhatjuk még, hogy »megálljunk, mert itt van már a Kánaán!« Sok mindent el kell még végeznünk né-pünk jólétének emelésére, hazánk felvirágoztatására. Az elért eredményekre építve a szocializmus felépítésének új szakasza kez-dődött el országunkban...»

A hangsúly tehát a soronkövetkező tennivalókon van — vagyis a kormányprogram megvalósításán. »A kormánypro-gram: a jólét programja, dolgozó népünk anyagi, szociális, kul-turális életviszonyai gyors megjavításának programja...« — hangzik a felhívás másik kitétele, majd így folytatódik: »E mellé kell odaállania, teljes szívvel és lelkesedéssel, ennek a megvalósítá-sán kell dolgozania kemény erőfeszítéssel minden jó hazafinak, minden állampolgárnak, aki jobb mai napokat, s még vígabb eszt-endőket akar.« A mezőgazdaság termelésének növelése, hogy több kenyér; zsír, hús és más élelmiszer kerüljön a városba és a fa-luba; a mezőgazdasági gépipar, a könnyűipar fejlesztése, hogy több termelési segítséget kaphasson a földművelő és több ipar-ikket a fizetésből élő és a paraszt — ez a cél, ez a legközvetle-nebb tennivaló. Ezen kell munkálkodnia megyénk minden becsü-letes hazafinak.

A felhívásból az is kiolvasható, hogy az életszínvonal eme-lése, a népjólét megteremtése nem megy önmagától. »A jólét leg-főbb alkotója: maga a nép« — állapítja meg a Hazafias Népfrent felhívásában. Igen, a népek a tetterjére, alkotó kezdeményezé-sére van nagy-nagy szükség. Megyénk számos dolgozója megér-tette ezt, — munkájuk, tevékenységük nagyszerűen igazolja. Mun-kásosztályunk élenjáró tagjai ott vannak a munka első soraiban. A vásárhelyi Műleggyár egyik szerszámkészítőjét, Molnár Esz-tert a város dolgozói beválasztották a Hazafias Népfrent helyi bi-zottságába. Szeretik az üzemben, mert munkájában kiváló. Selej-tet nem csinál, századmillióértényi pontossággal készíti el az új szerszámokat. A csanyteleki Vörös Csillag termelőszövetkezet tag-sága pedig már befejezte az őszi vetését. Búzából nyolc holddal többet vetett, mint terve volt. Őszi árpából pedig 150 százalégra teljesítette tervét. Sőt a rozst, melyből 12 hold van, keresztsoro-san vetette el. Senki előtt sem vitás az, hogy ennek jövő évi eredményeit elsősorban a termelőszövetkezet tagsága érzi — ne-kik terem több búzájuk, takarmányuk. De ha gazdagabb a szö-vetkezet, gazdagabb az állam is, hiszen a sok-sok szövetkezet ap-róbb-nagyobb gazdasága része a népgazdaságnak is. Jól jár tehát a korai vetéssel és a több hold kenyér- és takarmányagbával a szövetkezet, de jól jár maga az állam is. Minél több Molnár Esz-terre és olyan termelőszövetkezeti tagra, egyéni parasztra van szükség, akik mindennapos munkájukkal egyet akarnak, azt, hogy jobban éljenek s javuljon az egész nép élete is. Megyénk értel-miségi dolgozói, tudósok, művészek, pedagógusok, műszaki dolgo-zók, mezőgazdászok sokat tehetnek a mezőgazdaságunk fellendí-téséért, iparunk eredményeinek növeléséért. Sokat tehetnek a nép kulturális színvonalának emeléséért, az új nemzedék művelt-ségéért. Pedagógusaink száza, akik a falusi népfrent-bizottságok-ban önzetlenül, tudásuk legjavának felhasználásával tevékeny-kednek — a népfrentösszefogás lelkes hívei és az alkotó munka képviselői.

Igen fontos kitétele a felhívásnak, hogy »...olyan közszel-lemet kell teremtenünk, amelyben gazdagon kibontakozhat né-pünk teremtő kedve, tehetsége, lebírhatalom életéreje«. Ezt az út-mutatást kell követniök megyénk népfrent-bizottságainak is. Ha a népfrentban szabadon beszélnek az emberek, elmondják bajait s ott orvoslást találnak arra; elmondják javaslataikat s azokat meghallgatják, akkor szívvel-lellekkel résztvesznek a helyi pro-gram megvalósításában.

A Hazafias Népfrent megyénkben is csak akkor tudja hi-vatását betölteni, ha valóban minden hazafit soraiba tömörít és mozgalmá lesz az alkotó munkának is.

Egyetemi ifjúságunk helyzete és felsőoktatásunk feladatai

Egyetemi aktíválás Budapesten

A Magyar Dolgozók Pártja Köz-ponti Vezetőségének tudományos és kulturális osztálya, a Budapesti Pártbizottság, valamint az egyete-mi pártszervezetek esztendőnkön délután egyetemi aktíválást ren-deztek az építők „Rózsa Ferenc” kultúrotthonában. Az aktíválás elnökségében helyet foglalt Farkas Mihály, az MDP Politikai Bizot-tságának tagja, a Központi Vezető-ség titkára, Rónai Sándor, az or-szágygyűlés elnöke, Kovács István, a Budapesti Pártbizottság első tit-

kára, Erdely-Grúz Tibor oktatás-ügyi miniszter, Andics Erzsébet, az oktatásügyi miniszter első he-lyettese és Berei Andor, a Központi Vezetőség tagjai, Kónya Albert, a Központi Vezetőség póttagja, Gosztönyi János és Hollós Er-vin, a DISZ Központi Vezetőségé-nek titkárai, Kovács Antal, a DISZ budapesti bizottságának első titkára, Cholnoky Tibor, az Építő-ipari Műszaki Egyetem rektora, Fogarasi Béla, a Marx Károly

Közgazdaságtudományi Egyetem rektora, Gillemot László, a budapesti Műszaki Egyetem rektora, Péter Károly, az Agrárudományi Egyetem rektora, Tamás Lajos, az Eötvös Lóránd Tudományegye-tem rektora, Gegesi-Kiss Pál, a budapesti Orvostudományi Egye-tem dékánja, valamint az egye-temi ifjúság számos képviselője.

Az aktíválást Kovács István nyitotta meg, majd Farkas Mihály emelkedett szólásra.

Farkas Mihály elvtárs beszéde

— Tisztelt Elvtársak!

— Csak üdvözölni lehet, hogy egyetemi ifjúságunk mind foko-zottabb érdeklődést tanúsít mind-az iránt, ami hazánk politikai, gazdasági és kulturális életében történik. E növekvő érdeklődés mutatja: egyetemi hallgatóink mind jobban felismerik, hogy sza-bad népünk fiatalosága nem lehet közömbös az ország és népünk fej-lődésének egyetlen fontos kérdése-vel szemben sem.

— Ifjúságunk joggal teszi fel a kérdések sorozatát, mi miért tör-ténik, látni akarja az összefüggé-seket, meg akarja érteni a külön-böző párt- és kormányhatározatok szerepét, értelmét, tisztán akarja látni nemcsak a ma kérdéseit, de a jövőt is.

— Sajnos, egyetemi ifjúsá-gunk kérdéseire eddig nem ad-tunk kielégítő választ, ami meg-nehezítette a tájékozottságát és elhomályosította világos lá-tását.

Ezen feltétlenül változtatni kell! Ha valakinek joga van kérdéseket feltenni, a különböző események-ről felvilágosítást, magyarázatot kérni, az a fiataloság! A párt- és DISZ-szervezetek, de a párt és az állam vezetői is kötelességüknek kell, hogy tartsák választ adni a fiataloság kérdéseire, mert ezzel is hozzájárulnak ahhoz, hogy tu-dást-szomjazó és a fejlődés ösze-függéseinek megértését kereső fiat-aljaink helyesen lássanak.

— Mai egyetemi hallgatóinkat az épülő szocialista társadalom ne-véi már. Persze hazánk még az átmenet — a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet — korszakában él, tehát forradalmi korszakot él át. Ez az átmeneti korszak rányomja a bélyegét egye-temi hallgatóink gondolkodására is. A régi és az új, a születő és az el-haló az egyetem falai között is szemben áll és harcol egymással.

— A régi, a kapitalista — reak-ciós erők nem adták fel a harcot és az egyetemi hallgatók között is igyekeznek kiépíteni hadállási-akat. Azon, hogy ezt az osztályle-lenség megkísérli, nincs mit csodál-kozni. Ez az osztályhare logi-kája.

Ebben a harcban a mi egyetemi ifjúságunknak helye természet-szerűen az új mellett, a munkásosztá-ly, a dolgozó nép oldalán van. Nemcsak azért, mert a mi főisko-lai hallgatóink túlnyomó többsé-ge ma már a dolgozó nép fiaiból és lányiból kerül ki, hanem azért is, mert a mi új értelmiségünknek, a mi jövőndobeli mérnökeinknek és orvosainknak tudósainknak és művészeinknek csak a szocialista Magyarország felépítése ad nagy, lelkesítő perspektívát. Az egyete-men dolgozó kommunistáknak, a pártszervezeteknek, a DISZ-szer-vezeteknek nagy feladata, hogy a fiataloság dicsőséges forradalmi tradícióit ébrentartva ne csak meggyőzően tudatosítsák a hall-gatók között a népi demokrácia rendjének a szocializmus építésé-nek történelmi szükségszerűségét és egyedüli helyességét, hanem az is, hogy az egyetemen és fő-

iskolák diákjait megnyerjék a mi nagy építőmunkánk aktív támo-gatásának, az abban való cselek-vő részvételnek, a szocialista Ma-gyarország ügyéért való harcos ki-állásnak.

Az egyetemi párt- és DISZ-szervezetek ebben a munkájuk-ban elértek egyes olyan ered-ményeket, amelyekre méltán lehetnek büszkéek.

Nem fér kétség ahhoz, hogy a mi egyetemeink és főiskoláink ifjúsá-ga a népi demokráciát magáénak érzi, azzal elválaszthatatlanul ösz-szeforr.

Ennek ellenére nem lennének ösz-in-te és nem cselekednék a kommu-nista bírálat és önbírálat szellemé-ben, ha nem mondanám meg itt nyíltan, hogy az új és rég között folyó harc egyetemi frontján, a főiskolákon is folyó osztályharcban vannak kedvezőtlen, egyáltalán nem kívánatos és nem is természet-szerű jelenségek. Az ellen-séges régi, elhaló ideológiai áram-latok, nézetek sokszor behatolnak a mi főiskoláinkba, anélkül, hogy kellő ellenállásra találnának, sőt, mi több, a „demokráciára” hivat-kozáva bizonyos szabadsághoz is jut az ellenséges nézetek terjesztése a sokszor gyanútlan, tapasztalatlan munkás-paraszt származású hall-gatók között is.

Ez mutatja, hogy az egyeteme-ken és főiskolákon dolgozó kom-

munisták, a párt, és a DISZ-szer-vezetek ezideig még nem tudták úgy megvalósítani az ifjúság kom-munista szellemben való nevelését, ahogy azt tőlük elvárja a párt, ahogy azt megkívánja a népi de-mokrácia érdeke.

Már pedig a kommunista elvi szilárdság és harcoság új ér-telmiségi ifjúságunk helyes ne-velésének alapvető követelmé-nye az egyetemen.

Az elvűség, a harcos helytállás, a céltudatos optimizmus mindig is az élenjáró fiataloság legszebb ere-nyeihez tartoztak és a tapasztalat azt mutatja, hogy nincs semmi ok annak feltételezésre, hogy ezek az erények kivesztek volna a mi egyetemeink és főiskoláink fiatal kommunistáiból. Mivel magyará-r, hatjuk mégis, hogy a kommunista és diszista egyetemi hallgatók kö-zött sajnos, eléggé gyakran talál-kozhattak az elvi gyengeség, a nem kielégítő harcoság, a sötét pesszimizmus jeleivel?

Azt hiszem, hogy ezeknek a gyengeségeknek a két legfontosabb forrása: egyrészt az elmúlt tíz év hatalmas eredményeinek lebecsü-lése, másrészt a mi népi demokra-tikus életünkben mutatkozó nehé-zségek, hiányosságok és hibák meg nem értése, helytelen felfogása, ami megtalálható nemcsak a fős-iskolai diákság széles köreibben, ha-nem gyakran a kommunista egye-temi hallgatók között is.

A Központi Vezetőség biztosította pártunk új politikájának ingadozás nélküli végrehajtását

Farkas elvtárs ezután a felszaba-dulás óta eltelt tíz esztendő ere-dményeiről beszélt, majd a követke-zőket mondotta:

Népünk tízéves harca és ha-talmas építőmunkája eredmé-nyeinek értékelésénél sokakat meglepett az, hogy új életünk építésében átmeneti nehézsé-gek és néha elég komoly ne-hézségek is vannak,

hogy hazánk és népünk felfelé való ívelésében visszaesések is muta-koznak, hogy népünk életében bi-zony még számos hiányosság, meg-oldatlan probléma van.

Egyesek megtorpannak annak láttára, hogy nagy pártunk politi-kájába is becsúsztak hibák. Az új nemzedék tíz év alatt mind lel-kesebben követte pártunkat, mert joggal látta és látja benne azt az erőt, amely minden helyzetben helyesen lát, helyesen határozza meg a tennivalókat. Pártunk politiká-jának helyességéről népünk és fiatalságunk vitathatatlan eredmények és sikerek alapján győződött meg. Mindez növelte hitét és bizalmát a párt iránt. És ime, most hibákat is látunk a párt politikájában és néha, különösen a fiatalok az egye-temi hallgatók egy része tanács-latlanul áll ezekkel a hibákkal szemben.

— „Hogyan — mondják egyesek —, a mi pártunk is követhet el hi-bákat?” Egyetemi hallgatóink egy részének gondolkodását zavarja az is, hogy az ellenség eltorzítja, fel-nagyítja a hibákat azért, hogy bi-zalmatlanná tegye egyetemi hall-gatóinkat a párt és a kormány po-

litikája iránt. Sajnos, itt-ott egye-sek az ellenség befolyása alá is ke-rülnek.

— Mindenekelőtt meg kell érteni, hogy a mi pártunkat, a munkásosztályi forradalmi párt-ját nem az különbözteti meg a polgári pártoktól, hogy nem kö-vethet el hibákat,

noha éppen azért, mert pártunk tevékenységét a marxizmus-leniniz-mus határozza meg, a hibák elkö-vetésének a lehetősége kisebb a mi pártunkban. A mi pártunkat nem utolsósorban az különbözteti meg a polgári pártoktól, hogy ha hibát követ el, azt nyíltan beismeri, an-nak okait felfedi és népünkre tá-maszkodva mindent megtesz a hi-bák gyors megszüntetése érdeké-ben.

A mi pártunk politikájában csak ideig-óráig mutakozhatnak helyte-len nézetek és módszerek. Ezeknek a megszüntetése és felszámolása csak erősíti a pártot, növeli harc-i készségét, megzilárdítja politikai egységét.

Igy van ez most is — elvtársak —, amikor pártunk a legutóbbi KV-ülésen felszámolta a helytelen né-zeteket és módszereket, biztosítva ezzel pártunk új politikájának és az új kormányprogramnak inga-dozás nélküli végrehajtását.

[Folytatás a 2. oldalon.]